

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4403/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Мартин Бачић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Номи Сабо, адвокат из ..., ради заштите својине, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 857/21 од 19.05.2021. године, на седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 857/21 од 19.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 857/21 од 19.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 1220/2018 од 25.01.2021. године, наложено је туженој да се при коришћењу своје стамбене зграде у ... уздржи од држања већег броја паса који својим лајањем и галамом отежавају коришћење стамбене зграде тужилаца. Забрањено је туженој да псе држи у ограђеном простору који је удаљен мање од пет метара од стамбеног објекта у дворишту тужилаца. Обавезана је тужена да исплати тужиоцима износ од 119.781,00 динара на име накнаде трошкова поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 857/21 од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о захтеву којим се тражи заштита својине којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужилаца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради заштите својине поднета је 13.12.2018. године. Означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**